

med Oplysning om, hvorvidt en saadan Anvendelse vilde kræve nogen Forandring i Ordning af Artilleriets Personel. I denne Anledning har Krigsministeren svaret Følgende:

„Naar Feltartilleriets samtlige Batterier ere bleve udrustede med det nye Materiel, havde man tænkt sig, at der af det ældre Materiel mulig burde bevares 4 komplette Batterier, dels til eventuel Brug for Afdelinger af Forstærkningen, dels for at tjene som en sidste Reserve af Feltmateriel. Man formener i sidste Henseende, at man bør have en forholdsvis stor Reserve, idet der ved Landgangskampe eller Kampe under et Tilbagetog let kan tænkes Tilfælde, hvor Batterier bør forudsættes at maatte lade sig fuldstændigt oprive og tage deres Skyts, Noget, som de to sidste store Krige levere flere Exempler paa; skulde Hæren da trække sig tilbage til en fast Plads, vilde der være Mulighed for at reorganisere disse Batterier ved Hjælp af Personel og Heste fra de andre Batteriers Bognimier og Batteriereserver, for hvilke der isaafald ikke vilde have Anvendelse. Under alle Omstændigheder vilde dette Skyts kunne bruges som Positionsskyts. Af de resterende Kanoner i Lavetter vilde Kjøbenhavn's Søbefæstning og andre eventuelle Kystbatterier kunne gjøre god Brug af et større Antal Pjecer baade paa Forterne og paa Landbatterierne til Afvisning af Landgangsforsøg. De derefter tilbageværende Kanoner, der ikke have nærmet sig Studgrønden for stærkt, samt de dertil hørende Lavetter antages konserverede som Fæstnings- eller Positionsskyts. Af Ammunitionsvoagnene beholdes saa mange, som nødvendigt til Parkernes Forøgelse. Forstillingerne, som høre til de Kanoner, der tænkes anvendte ved Søbefæstningen eller som Fæstningsskyts, bortsalges, hvis der ikke have Brug for Forstillingskasserne ved Transport af Ammunition til Skibs eller pr. Jernbane, eller for Vgler og Hjul til andre Kjøretøier. — Der her forudsatte Anvendelse af det ældre Materiel vil ikke kræve nogen Forandring i Ordningen af Artilleriets Personel.“

Efter ovenstaaende Fremstilling af de Lovforslagets Indhold vedrørende Forhold og iøvrigt ifølge de Udvalget foreliggende Aktstykker tror man at burde anbefale Folkethinget for sit Bedkomat gaa ind paa, at Krigsministeren sættes istand til at anskaffe de omhandlede Kanoner. Nogle Medlemmer ere af den Formening, at, da vort Artilleri kun bestaar af 12 Batterier, kan det neppe antages for nødvendigt at have 4 Batterier, i ethvert Fald ikke fuldt udstyrede, i Reserve. Da man imidlertid ikke fra Krigsbestyrelsens Side har anvendt den Forsigtighed ved Indgaelsen af Kontrakten at betinge sig dens Gyldighed ogsaa for det Tilfælde, at man gjorde en noget mindre Bestilling, have disse Medlemmer ikke troet at burde stille Forslag om nogen Nedfattelse af Betsbet, ogsaa henset til, at Folkethinget ved Forhandlingerne om en Revision af Hærløven har vist Tilbøjelighed til noget at forsøge Feltartilleriet. Dels paa Grund af de Oplysninger, der foreligge om Bestaffenheden af de Granater, der ere forfærdigede herhjemme, dels af Hensyn til den Betydning, det maatte have, at man under Krigsforhold, idetmindste i denne Henseende, kunde være stillet uafhængig af udenlandske Fabrikker, seer Udvalget sig opfordret til at anbefale Ministeren, hvis en fornyet Overveelse maatte tale til Gunst for en saadan Opfattelse, kun delvis at benytte den Ret, der ved Kontrakten er ham tilstaaet, til at overdrage Krupp Leveringen af de paa det med Kontrakten sammenhengende Bilag II. opførte Anskaffelser, men derimod at benytte til disse Anskaffelser indenlandske Fabrikker, saafremt Saadant kan besørge mindst ligesaa billigt og ligesaa godt herhjemme.

Saad særlig Krudtanskaffelsen angaar, har Udvalget paa Begjæring faaet Meddelelse om, at det er Ministerens Agt, snarest muligt efter at Bevillingen til nyt Feltmateriel er givet, at sætte Forsøgene i Gang paa Frederiksværk, saaledes at man kan være sikker paa, at den aarlige Vedligeholdelse af Beholdningerne kan ske fra bemeldte Krudtværk.

Endvidere skal Udvalgets Flertal bemærke, at man i flere Punkter er enig med de ovenfor anførte af Krigsministeren fremførte Bemærkninger om den fremtidige Anvendelse af det hidtil brugte Feltstyts; men naar man ikke gaar nærmere ind herpaa ved denne Leilighed, da sker dette under Forudsætning af, at Krigsministeren, inden nogen Afhændelse af noget af det nævnte Materiel finder Sted, vil indlede en Forhandling med Rigsdagen om dette Materiels Anvendelse.

Lovforslaget fremtræder i sit Indhold, men ikke i sin Form, som en Tillægsbevillingslov. Udvalget skal med Hensyn hertil foreslaa, at Lovforslaget ændres til et Forslag til Lov om en Tillægsbevilling, saaledes som det nærmere findes angivet nedenfor. Man har ikke ved denne formelle Side af Sagen ladet ude af Betragtning de forskjellige Ulemper, der ere forbundne med at have mer end een Tillægsbevillingslov, ligesom man selvfølgelig meget maatte fraraade at gaa denne Vej i andre Tilfælde, end hvor ganske særlige Omstændigheder opfordrede dertil. Men paa den anden Side vilde det i foreliggende Tilfælde efter Udvalgets Formening være konstitutionelt urigtigt at give Ministeren